

pontjaiból AC -t nagyobb szögben látjuk, mint a k -hoz tartozó, D -t tartalmazó AC ív pontjaiból, hiszen $180^\circ - \beta/2 > 180^\circ - \beta$. P -re mindig 1 megoldást kapunk.

A kapott D pont megfelel a követelménynek. Ugyanis k -nak B -t nem tartalmazó AC ívén van, ezért $ADC < 180^\circ - \beta$, így a CDP háromszögből

$$PCD < = APC < - ADC < = \left(180^\circ - \frac{\beta}{2}\right) - (180^\circ - \beta) = CDP <,$$

tehát ez a háromszög egyenlő szárú, $CD = DP$, így

$$DA - DC = AB - BC, \quad \text{vagyis} \quad DA + BC = AB + DC.$$

Ez pedig elegendő feltétele annak, hogy az $ABCD$ (konvex) négyszög belsejébe lehessen beírni az oldalakat érintő kört. – Ezzel a feladat megoldását befejeztük.

Aczél Gábor (Budapest, Apáczai Csere J. gyak. g. II. o. t.) dolgozata, bizonyítással és diszkusszióval kiegészítve.

II. megoldás. Megszerkesztjük a beírt k^* kör O középpontját (2. ábra). Ezt ismerve megrajzolhatjuk k^* -ot, mert az $ABCD$ négyszög AB , BC oldalai ismertek, így pedig D -t az A -ból k^* -hoz húzott második érintővel metszhetjük ki k -ból.

O egyrészt rajta van az ismert ABC szög felezőjén, úgyszintén DAB és DCB szögek felezőjén is. Másrészt az $ABCO$ négyszögben

$$AOC < = 360^\circ - ABC < - (OAB < + OCB <).$$

A zárójelben a DAB és DCB szögek összegének fele áll, ez pedig 90° , mert $ABCD$ húrnégyszög, tehát a mondott szögek összege 180° . Így

$$AOC < = 270^\circ - \beta,$$

ismert. Ezzel második mértani helyet kaptunk O -ra. Ha ugyanis β hegyesszög, akkor a számított szög nagyobb 180° -nál, az $ABCO$ négyszög konkáv, O az ABC háromszögben van, így a kisebb AOC szög, AC -nek O -ból vett látószöge $360^\circ - (270^\circ - \beta) = 90^\circ + \beta$, ismert, tehát O az AC -nek $90^\circ + \beta$ nyílású látószöggörívén van, AC -nek B -vel egyező oldalán. (A $\beta < 90^\circ$ tény fennállását láthatjuk abból, hogy k -nak K középpontja az ABC háromszögben van; k -val együtt természetesen K -t is adottnak tekinthetjük.) Ha β tompaszög (K kívül van az ABC háromszögön, a 2. ábrán ez az eset látható), akkor a fent számított szög tompaszög, ez adja AC -nek O -ból vett látószögét. Ha végül β derékszög (K rajta van az AC szakaszon), akkor O -t az ABC szög felezője kimetszi AC -ből, k^* tükrös AC -re, és így D a B -nek AC -re vett tükörképe. Ekkor $ABCD$ deltoid. Ezt az esetet tovább mellőzhetjük.

Keressük meg az i -t tartalmazó k_i kör Ω középpontját. Ez mindkét esetben AC -nek O -val ellentétes partján van, mert a $90^\circ + \beta$, ill. $270^\circ - \beta$ látószög tompaszög. Láttuk, hogy O az AC -nek mindig ugyanazon oldalán van, mint K , ezért AC mindig elválasztja Ω -t K -tól. k_i -nek az AOC szög szárai közti ívéhez Ω -ban 180° -nál nagyobb középponti szög tartozik, ezért a kisebb $A\Omega C$ szög

$$\begin{aligned} \beta < 90^\circ \quad \text{esetén} \quad 360^\circ - 2(90^\circ + \beta) &= 180^\circ - 2\beta, \\ \beta > 90^\circ \quad \text{esetén} \quad 360^\circ - 2(270^\circ - \beta) &= 2\beta - 180^\circ. \end{aligned}$$

Ezért az első esetben $\Omega AC < = \Omega CA < = \beta$, tehát $A\Omega$ a k -hoz A -ban, $C\Omega$ pedig a C -ben húzott érintő. – Ugyanerre jutunk a második esetben is, mert

$$\Omega AC < = \Omega CA < = 180^\circ - \beta$$

(hegyesszög, ekkor Ω azon az oldalán van AC -nek, mint B).

Mindezek alapján O -t a következő lépésekben kapjuk: meghúzzuk k érintőjét A -ban és C -ben, metszéspontjuk Ω ; Ω körül $\Omega A = \Omega C$ sugárral megrajzoljuk a rövidebb $AC = i$ ívet; megszerkesztjük az ABC szög f felezőjét; i és f metszéspontja O .

A szerkesztés helyességének bizonyítását és diszkusszióját hely hiányában – az olvasóra bízunk.

Szentai Judit (Budapest, Kanizsay D. lg. II. o. t.) dolgozata, kiegészítve i megszerkesztésével.

Megjegyzések. 1. Az érintőnégyszög oldalegyeneseit érintő kör eshet a négyszögön kívül is. Könnyen igazolható, hogy ilyenkor a négyszög valamelyik két szomszédos oldalának összege egyenlő a másik két oldal összegével. A 2. ábrán a négyszög negyedik csúcsa D' és $AB + AD' = CB + CD'$. Ezt $AB - BC = CD' - AD'$ alakban írva és (1)-nek $AB - BC = AD - CD$ alakjával összehasonlítva csak annyi a változás, hogy a jobb oldalon C és A felcserélődött. Eszerint D' -t D -nek AC felező merőlegesére való tükrözésével kapjuk ($\beta = 90^\circ$ esetén ilyen megoldás nincs).

